

بِسْمِاللهِ
 الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ
 وَاِذَا
 مَسَّ
 النَّاسَ
 ضُرٌّ
 دَعَوْا
 رَبَّهُمْ
 مُنِيبِينَ
 اِلَيْهِ
 ثُمَّ اِذَآ
 اَذَاقَهُمْ
 مِنْهُ
 رَحْمَةً
 اِذَا
 فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ
 بِرَبِّهِمْ
 يُشْرِكُونَ
 "İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, rablerine yönelerek ona dua ederler. Sonra Allah
 onlara kendinden bir rahmet tattırınca da, bir bakarsın ki içlerinden bir grup Rablerine ortak
 koşuyorlar." (Rûm, 30/33) Bu ayette insanların dua ile olan alakalarından ve hangi
 durumlarda duaya müracaat edildiğine vurgu yapılmaktadır. Dua, insanın istek ve
 arzularının yerine getirilmesi talebidir. Dua; kul ile Allah arasında olması gereken en önemli
 bağıdır. Ama insanlardan bazıları buna daima ihtiyaç duyup dua ve ibadetten kopmazken
 bazıları yalnızca sıkıntılı ve problemlili olduğu zamanlarda duayı araç olarak kullanıp
 Allah’a yalvarmaktadır. Kulunun davetine icabet eden yüce Allah kabul kapısını her
 zaman açık tutmaktadır. Mümin sûresinin 60. ayetinde yüce Allah;
 وَقَالَ
 رَبُّكُمُ
 ادْعُونِى
 اَسْتَجِبْ
 لَكُمْ اِنَّ
 الَّذِينَ
 يَسْتَكْبِر¡
 5;ونَ عَنْ
 عِبَادَتِى
 سَيَدْخُلُو

06;#1614; #1580;#1614;#1607;#1614;#1606;#1617;#1614;#1605;#1614;
#1583;#1614;#1575;#1582;#1616;#1585;#1616;#1610;#1606;#1614;
“Rabbiniz şöuml;yle dedi: Bana dua edin, duanıza cevap vereyim. Bana kulluk etmeyi
kibirlerine yediremeyenler aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir” buyurmak
suretiyle kulun dua etmesi hâlinde Allah’ın kabul edeceğini vaat etmiştir.
Böylece ne zaman dua yapılacağı konusunda herhangi bir ayırım yapılmamıştır. Yüce
Allah insanı hatasıyla kabul ettiğini, duasını kabul edeceğini açıklamakla insanlara olan
rahmetini göstermektedir. Bu husus Bakara suresinin 186. ayetinde;
#1608;#1614;#1575;#1616;#1584;#1614;#1575;
#1587;#1614;#1575;#1614;#1604;#1614;#1603;#1614;
#1593;#1616;#1576;#1614;#1575;#1583;#1616;#1609;
#1593;#1614;#1606;#1617;#1616;#1609;
#1601;#1614;#1575;#1616;#1606;#1617;#1616;#1609;
#1602;#1614;#1585;#1616;#1610;#1576;#1612;
#1575;#1615;#1580;#1616;#1610;#1576;#1615;
#1583;#1614;#1593;#1618;#1608;#1614;#1577;#1614;
#1575;#1604;#1583;#1617;#1614;#1575;#1593;#1616;
#1575;#1616;#1584;#1614;#1575;
#1583;#1614;#1593;#1614;#1575;#1606;#1616;
#1601;#1614;#1604;#1618;#1610;#1614;#1587;#1618;#1578;#1614;#1580;#16
16;#1610;#1576;#1615;#1608;#1575; #1604;#1616;#1609;
#1608;#1614;#1604;#1618;#1610;#1615;#1572;#1618;#1605;#1616;#1606;#16
15;#1608;#1575; #1576;#1616;#1609;
#1604;#1614;#1593;#1614;#1604;#1617;#1614;#1607;#1615;#1605;#1618;
#1610;#1614;#1585;#1618;#1588;#1615;#1583;#1615;#1608;#1606;#1614;
 “Kullarım, beni senden sorarlarsa (bilsinler ki) gerçekten ben (onlara
çok) yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O halde, doğru yolu
bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler” şeklinde ifade
edilmektedir. Bu ayette Allah’u Teâlâ’nın özellikle biz kullarına
çok yakın oluşu dile getirilerek bu anlayışla rabbimize yönlememiz gereği
üzlerinde durulmuştur. Bu kadarıyla da kalmayıp
#1575;#1615;#1580;#1616;#1610;#1576;#1615;
#1583;#1614;#1593;#1618;#1608;#1614;#1577;#1614;
#1575;#1604;#1583;#1617;#1614;#1575;#1593;#1616;
#1575;#1616;#1584;#1614;#1575;
#1583;#1614;#1593;#1614;#1575;#1606;#1616; “Dua edenin duasını kabul
ederim” açıklamasıyla da insan için fırsatların devam ettiği, kurtuluşun
Allah’a yönelişte olduğu açikça ifade edilmiştir. Bizler dua kapılarının
açik olduğunu unutmamalıyız. Hatta hatamızı anlayıp Allah’a yöneldiğimiz
zaman ayrı bir değer de kazanmaktayız. Furkân suresinin 77. ayetinde;
#1602;#1615;#1604;#1618; #1605;#1614;#1575;
#1610;#1614;#1593;#1618;#1576;#1614;#1572;#1575;#1615;
#1576;#1616;#1603;#1615;#1605;#1618;
#1585;#1614;#1576;#1617;#1616;#1609;
#1604;#1614;#1608;#1618;#1604;#1575;#1614;
#1583;#1615;#1593;#1614;#1570;#1572;#1615;#1603;#1615;#1605;#1618;
“(Ey Muhammed!) De ki: Duanız olmasa Rabbim size ne diye değer versin.”
buyrulması da duanın önemini, hatta hayatın bir parçası olduğunu

göml;stermektedir. Dua hem kişinin kendi istek ve arzularıyla hem de karşılaştığı olaylarla ilgili olabilir. Hangisi olursa olsun duada samimiyet esastır. Dua mademki yaratan Allah ile olan yakınlık ve münasebettir. O halde her zaman bu yakınlık canlı tutulmalıdır. İnsanın insana olan ilgisi nasıl sadece ihtiyacı olduğu zaman hoş karşılanmaz ise kulun da yalnızca zorda kaldığı durumda duaya yöml;nemesi hoş bir şey olmaz. Çünkü bağlılığın en güzel olanı daimi ve içten olanıdır. Kişiyi yalnızca içinde bulunduğu şartların yönlendirmesi hâlinde duaya yönemesi insan için bir eksiklik olur. Hâlbuki insanın her zaman duaya ihtiyacı vardır. Yalnızca mecbur olduğu zaman dua eden insanın bu davranışı hoş karşılanmamaktadır. Konu başlığı olarak yer alan ayette

وَاِذَا
مَسَّ
النَّاسَ
ضُرٌّ
دَعَوْا
رَبَّهُمْ
مُنِيبِينَ
اِلَيْهِ “İnsana bir zarar dokunduğu zaman Rablerine yöneler” şeklindeki açıklama insanların acziyetinin, çaresizliğinin ifadesidir. Bu acziyet ve Allah’a karşı güçsüzlük hâli her zaman var olan bir durumdur. Dolayısıyla bu bilinç ve anlayışla daima dua kapısı aralanmalıdır. Aksi halde Allah’a karşı samimiyet değil, adeta çıkcılık anlayışı hâkim olmaktadır. Bizler böyle olmaması gerektiğini bilmeli, Allah’ı unutmayıp hep bu gücü yanımızda hissetmeliyiz. Zararın giderilmesinin Allah’tan olduğu bilicine sahip olup Allah’ın lütfunu unutmamalıyız. Şayet unutulursa ahirette bu gerçeğin ortaya çıkacağını hatırlamalıyız. Bütün bu izahlar sonrasında aczimizi bilerek Allah’a yakınlık oluşturan kulluk bilincimizi ve ibadet hayatımızı daima canlı tutmamız gerekmektedir. İnsan Allah’a karşı büyüklenemez, kibir edemez. O’ndan uzak kalmaz. Çünkü Allah yaratıcıdır, kul ise yaratılındır. Kul Allah’a daima muhtaçtır. Bu nedenle her zaman O’nun yardımını dilemeli ve isteklerini O’na sunmalıdır. Davut KAYA